Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. gruodžio 12 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra – Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Europos arešto orderis – Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR – 6 straipsnio 1 dalis – Sąvoka „išduodančioji teisminė institucija“ – Kriterijai – Europos arešto orderis, valstybės narės prokuratūros išduotas bausmės vykdymo tikslu“

Byloje C-627/19 PPU

dėl 2019 m. rugpjūčio 22 d. *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo teismas, Nyderlandai) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. rugpjūčio 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl Europos arešto orderio, išduoto dėl

ZB,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader (pranešėja) ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. spalio 24 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– ZB, atstovaujamo advokato M. A. C. de Bruijn,

– *Openbaar Ministerie*, atstovaujamos K. van der Schaft ir N. Bakkenes,

– Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. K. Bulterman ir J. Langer,

– Belgijos vyriausybės, atstovaujamos C. Van Lul ir C. Pochet ir J. C. Halleux,

– Airijos, atstovaujamos G. Hodge ir M. Browne, padedamų SC R. Kennedy,

– Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos L. Aguilera Ruiz,

– Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos A. Daniel ir A.-L. Desjonquères,

* Proceso kalba: nyderlandų.

– Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* L. Fiandaca,

– Suomijos vyriausybės, atstovaujamos M. Pere,

– Europos Komisijos, atstovaujamos S. Grünheid ir R. Troosters,

susipažinęs su 2019 m. lapkričio 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34), iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR (OL L 81, 2009, p. 24) (toliau – Pagrindų sprendimas 2002/584), išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas Nyderlanduose vykdant 2019 m. balandžio 24 d. *Procureur des Konings te Brussel* (Briuselio Karališkasis prokuroras, Belgija) ZB dviejų laisvės atėmimo bausmių vykdymo tikslu išduotą Europos arešto orderį.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Pagrindų sprendimo 2002/584 5, 6, 10 ir 12 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(5) Sąjungos siekis tapti laisvės, saugumo ir teisingumo erdve reikalauja panaikinti ekstradiciją tarp valstybių narių ir pakeisti ją perdavimo sistema tarp teisminių institucijų. Be to, pradėjus taikyti naują [supaprastintą] nuteistų ar įtariamų asmenų perdavimo sistemą vykdant baudžiamuosius nuosprendžius ar traukiant baudžiamojon atsakomybėn [ar baudžiamąjį persekiojimą], galima panaikinti dabartinės ekstradicijos tvarkos sudėtingumą ir jai būdingas vilkinimo tendencijas. Tradiciniai iki šiol egzistavę valstybių narių bendradarbiavimo santykiai laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje turėtų būti pakeisti teismo sprendimų baudžiamosiose bylose laisvo judėjimo sistema, taikoma ir ikiteisminiams [tarpiniams], ir galutiniams sprendimams.

(6) Šiame pagrindų sprendime numatytas Europos arešto orderis baudžiamosios teisės srityje yra pirmoji konkreti priemonė, įgyvendinanti abipusio pripažinimo principą, kurį Europos Vadovų Taryba pavadino teisminio bendradarbiavimo „kertiniu akmeniu“.

<…>

(10) Europos arešto orderio mechanizmas remiasi aukštu valstybių narių tarpusavio pasitikėjimu. Jo įgyvendinimą galima sustabdyti tik tuo atveju, jei viena iš valstybių narių sunkiai ir nuolat pažeidinėja [ES] 6 straipsnio 1 dalyje išdėstytus principus, Tarybos nustatytus pagal [ES] 7 straipsnio 1 dalį, ir dėl to atsiranda jos 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos pasekmės.

<…>

(12) Šis pagrindų sprendimas grindžiamas pagarba pagrindinėms teisėms ir principams, kurie pripažįstami [ES] 6 straipsnyje ir kurie atsispindi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos VI skyriuje. <…>“

4 Pagrindų sprendimo 1 straipsnyje „Europos arešto orderio apibrėžimas ir įpareigojimas jį vykdyti“ nustatyta:

„1. Europos arešto orderis yra teisminis sprendimas, kurį išduoda [priima] valstybė narė, kad kita valstybė narė areštuotų [suimtų] ir perduotų prašomą perduoti asmenį, siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn arba vykdyti laisvės atėmimo bausmę [siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą arba laisvės atėmimo bausmę], arba sprendimą dėl įkalinimo.

2. Valstybės narės vykdo Europos arešto orderį, remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamosi šio pagrindų sprendimo nuostatomis.

3. Šis pagrindų sprendimas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisinius principus, įtvirtintus [ES] 6 straipsnyje.“

5 Šio pagrindų sprendimo 2 straipsnio „Europos arešto orderio taikymo sritis“ 1 dalyje įtvirtinta:

„Europos arešto orderis gali būti išduotas už veiką, baustiną pagal išduodančios valstybės narės teisę laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – bent 12 mėnesių, arba, kai bausmė arba sprendimas dėl įkalinimo jau yra priimtas, – bent keturi mėnesiai.“

6 Pagrindų sprendimo 2002/584 6 straipsnyje „Kompetentingų teisminių institucijų nustatymas“ numatyta:

„1. Išduodančioji teisminė institucija – tai išduodančiosios valstybės narės teisminė institucija, kuri pagal tos valstybės teisę yra kompetentinga išduoti Europos arešto orderį.

2. Vykdančioji teisminė institucija – tai vykdančiosios valstybės narės teisminė institucija, kuri pagal tos valstybės teisę yra kompetentinga vykdyti Europos arešto orderį.

3. Kiekviena valstybė narė Tarybos Generaliniam sekretoriatui praneša kompetentingą pagal jos teisę teisminę instituciją.“

7 Šio pagrindų sprendimo 8 straipsnio „Europos arešto orderio turinys ir forma“ 1 dalyje nurodyta:

„Europos arešto orderyje nurodoma ši informacija, kuri pateikiama forma, nustatyta priede [laikantis priede nurodytos formos]:

<…>

c) vykdytino teismo sprendimo, arešto orderio arba kito tokį patį poveikį turinčio vykdytino teismo sprendimo, kuriam taikomi 1 ir 2 straipsniai, įrodymas;

<…>

f) skirta bausmė, jei yra priimtas galutinis teismo sprendimas, arba pagal išduodančiosios valstybės narės teisę skirtinų už tokią nusikalstamą veiką bausmių ribos;

<…>“

Belgijos teisė

Belgijos Konstitucija

8 *Belgische Grondwet* (Belgijos konstitucija) 151 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Teisėjai savo teismines funkcijas vykdo nepriklausomai. Atlikdama individualius tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą prokuratūra, nepažeisdama kompetentingo ministro teisės nurodyti vykdyti baudžiamąjį persekiojimą ir priimti privalomas kriminalinės politikos, įskaitant tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo politiką, gaires, yra nepriklausoma.“

Įstatymas dėl Europos arešto orderio

9 2003 m. gruodžio 19 d. *Wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel* (Įstatymas dėl Europos arešto orderio) (*Belgisch Staatsblad*, 2003 m. gruodžio 22 d., p. 60075) 32 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Kai yra pagrindo manyti, kad laisvės atėmimo bausmės arba sprendimo dėl įkalinimo tikslais ieškomas asmuo yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, ikiteisminio tyrimo teisėjas arba Karališkasis prokuroras 2 ir 3 straipsniuose numatytomis sąlygomis išduoda juose numatytos formos Europos arešto orderį.

Jei tokiu atveju nuosprendis dėl bausmės arba sprendimas dėl įkalinimo priimti ieškomam asmeniui nedalyvaujant teismo posėdyje ir jei šiam asmeniui nei asmeniškai, nei kitu būdu nebuvo pranešta apie teismo posėdžio, per kurį sprendimas buvo priimtas jam nedalyvaujant, laiką ir vietą, Europos arešto orderyje nurodoma, kad prašomas perduoti asmuo turės galimybę Belgijoje jį skųsti ir dalyvauti nagrinėjant bylą.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

10 2019 m. balandžio 24 d. Briuselio Karališkasis prokuroras pateikė Europos arešto orderį dėl ZB, kad būtų įvykdytas 2019 m. vasario 7 d. *tribunal francophone de première instance de Bruxelles* (Briuselio pirmosios instancijos teismas, nagrinėjantis bylas prancūzų kalba, Belgija) priimtas nuosprendis, kuriuo ZB buvo nubaustas trisdešimties mėnesių ir vienų metų laisvės atėmimo bausmėmis.

11 2019 m. gegužės 3 d. ZB buvo sulaikytas Nyderlanduose, remiantis Europos arešto orderiu.

12 Tą pačią dieną *Openbaar Ministerie* (prokuratūra, Nyderlandai) pagal pagrindinėje byloje taikomos redakcijos 2004 m. balandžio 29 d. *Overleveringswet* (Įstatymas dėl perdavimo) 23 straipsnį kreipėsi į *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo teismas, Nyderlandai) dėl minėto Europos arešto orderio išnagrinėjimo.

13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, pirma, kad iš Belgijos valdžios institucijų pagrindinėje byloje pateiktos informacijos matyti, jog Belgijos prokuratūros nariai dalyvauja vykdant teisingumą, veikia nepriklausomai, ir vykdomosios valdžios institucija tiesiogiai ar netiesiogiai neturi teisės duoti konkrečių pavedimų ar nurodymų.

14 Antra, šis teismas konstatuoja, kad Belgijos teisės aktuose, susijusiuose su Europos arešto orderiu, nenumatyta galimybė pareikšti atskirą skundą dėl sprendimo išduoti tokį orderį.

15 Taigi minėtam teismui kyla klausimas, ar 2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI* (*Liubeko ir Cvikau prokuratūros*) (C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) 75 punkte nustatyta sąlyga, pagal kurią sprendimą išduoti Europos arešto orderį ir, be kita ko, tokio sprendimo proporcingumą, turi

būti galima apskųsti teismui, kuris visiškai atitinka su veiksminga teismine apsauga susijusius reikalavimus, taikoma ir tuo atveju, kai Europos arešto orderiu siekiama įvykdyti laisvės atėmimo bausmę.

16 Nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad reikalavimai, nustatyti 2019 m. gegužės 27 d. Sprendime *OG ir PI* (*Liubeko ir Cvikau prokuratūros*) (C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) ir 2019 m. gegužės 27 d. Sprendime *PF* (*Lietuvos generalinis prokuroras*) (C-509/18, EU:C:2019:457), turi būti įvykdyti visų Europos arešto orderių atžvilgiu, kad jie bus išduoti siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn arba vykdyti bausmę, įskaitant teismo sprendimą, kurį priėmė teismas, vis dėlto jis pažymi, kad nagrinėjamu atveju išduodančioji teisminė institucija ir Nyderlandų prokuratūra laikosi priešingos nuomonės.

17 Šiomis aplinkybėmis *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar sąlyga, kad dėl sprendimo išduoti Europos arešto orderį, visų pirma jo proporcingumo, turi būti galima pasinaudoti teisių gynimo priemone, visiškai atitinkančia veiksmingos teisminės gynybos reikalavimus, taikoma ir tuo atveju, kai Europos arešto orderiu siekiama įvykdyti vykdytinu teisėjo arba teismo sprendimu paskirtą laisvės atėmimo bausmę, o Europos arešto orderį išdavė prokuroras, kuris dalyvauja vykdant teisingumą išduodančiojoje valstybėje narėje, ir yra užtikrinta, kad atlikdamas savo su Europos arešto orderio išdavimu tiesiogiai susijusias užduotis jis veiktų nepriklausomai?“

Dėl skubos procedūros

18 2019 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismo pirmoji kolegija, remdamasi teisėjos pranešėjos siūlymu, išklausiusi generalinį advokatą, nusprendė prašymą priimti prejudicinį sprendimą byloje C-627/19 PPU nagrinėti skubos tvarka.

19 Teisingumo Teismo pirmoji kolegija pažymėjo, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl Pagrindų sprendimo 2002/584, patenkančio į ESV sutarties trečiosios dalies V antraštinės dalies, susijusios su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, taikymo sritį, išaiškinimo, todėl gali būti nagrinėjamas pagal prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą, numatytą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23a straipsnyje ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 straipsnyje, kaip to prašė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas; be to, Teisingumo Teismas rėmėsi aplinkybe, kad nuo 2019 m. gegužės 3 d. ZB taikomas suėmimas ekstradicijos tikslu, kol bus priimtas sprendimas dėl jo atžvilgiu išduoto Europos arešto orderio vykdymo, ir suėmimo jam taikymas priklauso nuo pagrindinės bylos baigties.

Dėl prejudicinio klausimo

20 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Pagrindų sprendimas 2002/584 turi būti aiškinamas kaip draudžiantis valstybės narės įstatymą, pagal kurį, nors įgaliojimai išduoti Europos arešto orderį bausmės vykdymo tikslu suteikiami institucijai, kuri, dalyvaudama šios valstybės narės teisingumo vykdyme, nėra teismas, nenumatyta, kad dėl šios institucijos sprendimo išduoti Europos arešto orderį galima pateikti skundą teismui.

21 Pirmiausia reikia priminti, kad tiek valstybių narių tarpusavio pasitikėjimo principas, tiek tarpusavio pripažinimo principas, kuris savo ruožtu pagrįstas šių valstybių abipusiu pasitikėjimu, Sąjungos teisėje yra ypač svarbūs, nes leidžia sukurti ir išlaikyti erdvę be vidaus sienų. Kalbant konkrečiau, tarpusavio pasitikėjimo principas, be kita ko, reikalauja, kad, kiek tai susiję su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, kiekviena valstybė manytų, jog, išskyrus atvejus, kai yra išimtinių aplinkybių, visos kitos

valstybės narės paiso Sąjungos teisės ir ypač šios teisės pripažintų pagrindinių teisių (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality* (*Teismų sistemos trūkumai*), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

22 Taip pat reikia pažymėti, kad Pagrindų sprendimas 2002/584, kaip matyti iš jo 6 konstatuojamosios dalies, baudžiamosios teisės srityje yra pirmoji konkreti priemonė, įgyvendinanti nuosprendžių ir teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principą, įtvirtintą SESV 82 straipsnio, pakeitusio ES 31 straipsnį, kuriuo remiantis buvo priimtas šis pagrindų sprendimas, 1 dalyje. Nuo tol teismams bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose laipsniškai daugėjo teisinių priemonių, kurių suderintu taikymu siekiama sustiprinti valstybių narių pasitikėjimą atitinkamomis nacionalinės teisės sistemomis ir užtikrinti nuosprendžių baudžiamosiose bylose pripažinimą ir vykdymą Sąjungoje tam, kad nusikaltimus padarę asmenys neliktų nenubausti.

23 Tarpusavio pripažinimo principas, kuriuo pagrįsta Pagrindų sprendimo 2002/584 sistema, remiantis šio sprendimo 1 straipsnio 2 dalimi, taip pat reiškia, kad valstybės narės iš principo privalo vykdyti Europos arešto orderį (2010 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Mantello*, C-261/09, EU:C:2010:683, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

24 Iš tiesų pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 nuostatas valstybės narės gali atsisakyti vykdyti tokį orderį tik jos 3 straipsnyje numatytais privalomojo nevykdymo atvejais ir 4 ir 4a straipsniuose numatytais neprivalomojo nevykdymo atvejais. Be to, vykdančioji teisminė institucija Europos arešto orderio vykdymą gali susieti tik su minėto pagrindų sprendimo 5 straipsnyje nurodytomis sąlygomis (2013 m. sausio 29 d. Sprendimo *Radu*, C-396/11, EU:C:2013:39, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

25 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad tik Europos arešto orderiai, kaip jie suprantami pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 1 straipsnio 1 dalį, turi būti vykdomi pagal pagrindų sprendimo nuostatas. Iš šio straipsnio matyti, kad toks arešto orderis yra „teisminis sprendimas“, todėl reikalaujama, kad būtų išduotas „teisminės institucijos“, kaip tai suprantama pagal šio pagrindų sprendimo 6 straipsnio 1 dalį (2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI* (*Liubeko ir Cvikau prokuratūros*), C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

26 Šiuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad iš Belgijos valdžios institucijų pagrindinėje byloje pateiktos informacijos matyti, jog Belgijoje prokurorai atitinka reikalavimus, kylančius iš 2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI* (*Liubeko ir Cvikau prokuratūros*) (C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) 51 ir 74 punktų, kad būtų kvalifikuojami kaip „išduodančioji teisminė institucija“, nes jie dalyvauja vykdant šios valstybės narės baudžiamąjį teisingumą ir veikia nepriklausomai, vykdydami su Europos arešto orderiu susijusias funkcijas.

27 Belgijos vyriausybė savo rašytinėse ir žodinėse pastabose taip pat patvirtino, kad prokuratūros nepriklausomumas vykdant individualius tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą užtikrintas Belgijos Konstitucijoje. Be to, Belgijos vyriausybė nurodė, kad nors Teisingumo ministras gali parengti baudžiamosios politikos gaires, jos nėra nei draudimai, nei nurodymai konkrečioje byloje.

28 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar, atsižvelgiant į 2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI* (*Liubeko ir Cvikau prokuratūros*) (C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) 75 punktą, sprendimą išduoti Europos arešto orderį bausmės vykdymo tikslu turi būti galima apskųsti išduodančiosios valstybės narės teismui.

29 Europos arešto orderio sistemoje numatyta dviejų lygių procesinių ir pagrindinių teisių, kuriomis asmeniui, kurį prašoma perduoti, turi būti suteikta galimybė pasinaudoti, gynyba; prie pirmojo lygio teisminės gynybos, numatytos priimant nacionalinį sprendimą, pavyzdžiui, išduodant nacionalinį arešto orderį, prisideda antrojo lygio teisminė gynyba, kurią reikia užtikrinti išduodant Europos arešto orderį;

tam tikromis aplinkybėmis šis orderis gali būti išduotas praėjus trumpam laikotarpiui po nacionalinio teismo sprendimo priėmimo (2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI* (*Liubeko ir Cvikau prokuratūros*), C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 67 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

30 Kalbant apie priemonę, kuri, kaip Europos arešto orderis, gali pažeisti atitinkamo asmens teisę į laisvę, pažymėtina, jog ši gynyba reiškia, kad sprendimas, atitinkantis veiksmingos teisminės gynybos reikalavimus, turėtų būti priimtas bent vienu iš dviejų minėtos gynybos lygių (2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI* (*Liubeko ir Cvikau prokuratūros*), C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 68 punktas).

31 Konkrečiai kalbant, antrasis atitinkamo asmens teisių gynybos lygis reiškia, kad išduodančioji teisminė institucija patikrina, ar laikomasi būtinų Europos arešto orderio išdavimo sąlygų, ir objektyviai, atsižvelgdama į visus kaltinamuosius ir išteisinamuosius įrodymus ir nerizikuodama, kad jos sprendimų priėmimo įgaliojimams būtų daroma įtaka iš išorės, be kita ko, vykdomosios valdžios, gaunant pavedimus ar nurodymus, išnagrinėja, ar toks išdavimas yra proporcingas (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI* (*Liubeko ir Cvikau prokuratūros*), C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 71 ir 73 punktus).

32 Kalbėdamas apie Europos arešto orderį, išduotą baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslu, Teisingumo Teismas papildomai pažymėjo, kad jei pagal išduodančiosios valstybės narės teisę kompetencija išduoti Europos arešto orderį patikėta institucijai, kuri, dalyvaudama vykdant tos valstybės narės teisingumą, vis dėlto nėra teismas, dėl sprendimo išduoti tokį arešto orderį, visų pirma dėl tokio sprendimo proporcingumo, šioje valstybėje narėje turi būti galima pasinaudoti teisminės gynybos priemone, visiškai atitinkančia veiksmingos teisminės gynybos reikalavimus (2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI* (*Liubeko ir Cvikau prokuratūros*), C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 75 punktas).

33 Šiuo atveju, skirtingai nuo situacijų, dėl kurių buvo priimti 2019 m. gegužės 27 d. Sprendimas *OG ir PI* (*Liubeko ir Cvikau prokuratūros*) (C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) ir 2019 m. gegužės 27 d. Sprendimas *PF* (*Lietuvos generalinis prokuroras*) (C-509/18, EU:C:2019:457), susiję su Europos arešto orderiais, išduotais baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslu, pagrindinė byla susijusi su Europos arešto orderiu, išduotu bausmės vykdymo tikslu.

34 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad toks arešto orderis, kaip matyti iš Pagrindų sprendimo 2002/584 8 straipsnio 1 dalies c ir f punktų, pagrįstas vykdytinu teismo sprendimu, kuriuo suinteresuotajam asmeniui skirta laisvės atėmimo bausmė ir pagal kurį nekaltumo prezumpcija, kuria naudojasi šis asmuo, paneigta per teismo procesą, turintį atitikti iš Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio kylančius reikalavimus.

35 Esant tokiai situacijai, teisminė kontrolė, kuri nurodoma 2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI* (*Liubeko ir Cvikau prokuratūros*) (C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) 75 punkte, atitinkanti būtinybę užtikrinti pagal Europos arešto orderį prašomam perduoti asmeniui veiksmingą teisminę gynybą, atliekama priimant vykdytiną teismo sprendimą.

36 Iš tiesų ankstesnis teismo procesas, per kurį nusprendžiama dėl prašomo perduoti asmens kaltės, leidžia vykdančiajai teisminei institucijai daryti prielaidą, kad sprendimas išduoti Europos arešto orderį bausmės vykdymo tikslu priimtas po nacionalinio proceso, per kurį asmuo, dėl kurio priimtas vykdytinas teismo sprendimas, pasinaudojo visomis garantijomis, suteikiamomis priimant tokio pobūdžio sprendimą, be kita ko, kylančiomis iš pagrindinių teisių ir pagrindinių teisės principų, nurodytų Pagrindų sprendimo 2002/584 1 straipsnio 3 dalyje.

37 Be to, jau pačiose Pagrindų sprendimo 2002/584 nuostatose yra numatyta procedūra, atitinkanti Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio reikalavimus, neatsižvelgiant į valstybių narių pasirinktą Pagrindų sprendimo įgyvendinimo tvarką (2013 m. gegužės 30 d. Sprendimo *F*, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, 47 punktas).

38 Be to, kai Europos arešto orderis išduodamas bausmės vykdymo tikslu, jo proporcingumas kyla iš paskelbto apkaltinamojo nuosprendžio, kuris, kaip matyti iš Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 1 dalies, turi apimti mažiausiai keturių mėnesių trukmės laisvės atėmimo bausmę ar įkalinimą.

39 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Pagrindų sprendimas 2002/584 turi būti aiškinamas taip, kad jam neprieštarauja valstybės narės teisės aktas, pagal kurį, nors kompetencija išduoti Europos arešto orderį bausmės vykdymo tikslu suteikiama institucijai, kuri, dalyvaudama vykdant tos valstybės narės baudžiamąjį teisingumą, pati nėra teismas, nenumatyta, kad dėl šios institucijos sprendimo išduoti Europos arešto orderį teismui galima pateikti atskirą skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, iš dalies pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pagrindų sprendimu 2009/299/TVR, turi būti aiškinamas taip, kad jam neprieštarauja valstybės narės teisės aktas, pagal kurį, nors kompetencija išduoti Europos arešto orderį bausmės vykdymo tikslu suteikiama institucijai, kuri, dalyvaudama vykdant tos valstybės narės baudžiamąjį teisingumą, pati nėra teismas, nenumatyta, kad dėl šios institucijos sprendimo išduoti Europos arešto orderį teismui galima pateikti atskirą skundą.

Parašai.